

«ФОРД» ПЕРЕДАЛИ, ЗБИРАЮТЬ НА ПІКАП

с.6

ГАЗЕТА ЧЕСНИХ НОВИН

3 жовтня 2024 року №40

ВІДКРИЛИ АЛЕЮ ПАМ'ЯТІ ВИПУСКНИКАМ

с.12

KAZATIN.COM

ТВОРЧІ, СУЧАСНІ, КРЕАТИВНІ — МОЛОДІ ВЧИТЕЛІ ОПОРНОГО ЛІЦЕЮ

► Уже цієї неділі в Україні відзначатимемо День вчителя і ми продовжуємо розповідати про молодих педагогів Козятинських навчальних закладів

► Цього разу знайомимо вас з освітянами 20+ нашого опорного ліцею

► Заклад омолоджується молодими фахівцями — сучасними, енергійними, сповненими ідей

с.8-9

«ВОНА ТВОРИЛА ДОБРО, АЛЕ ТИХО»

► Минуло дев'ять днів, як перестало битися серце Наталії Мельничук. Багато козятинчан знали її як Бульбашкову фею. Вона не лише організувала свята, а й була волонтером

с.5

ЗНОВУ ЗАБУЛИ, ЯК УРНАМИ КОРИСТУВАТИСЯ

► У парку залізничників повно сміття. Попри те, що територію періодично прибирають, це не допомагає. Не краща ситуація і на ставку та біля стежки від парку до пам'ятника паровозу

с.2

РЕКЛАМА

ТВОЄ КОЛО

КУПИМО ЗЕМЕЛЬНИЙ ПАЙ
в оренді та без оренди

+38 (067) 212 16 15 +38 (095)805 06 84 tvoekolo.com.ua

кругляк рубані

ДРОВА

твердик та м'яких порід

096-891-05-68

У ПАРКУ ЗАЛІЗНИЧНИКІВ ПОРА ПРОВОДИТИ СУБОТНИК

Відсутність культури ■ Козятинчани знову забули, як користуватися урнами — у парку залізничників повно сміття. Попри те, що територію періодично прибирають, це не допомагає. Не краща ситуація і на ставку, та справжній жах чекав на нас, коли ми пройшлися стежкою від парку до пам'ятника паровозу

ОЛЕНА УДВУД

Знову ми пишемо про парк залізничників і знову восени, як і минулого року. Навідуємося сюди не часто і зазвичай приходимо до парку посеред дня. І тоді там практично нікого не буває. Та минулого тижня журналісти нашого видання проходили повз це місце відпочинку ввечері і були вражені кількістю відвідувачів — у парку було повно народу. Всі альтанки були зайняті. В одній із них сидів юнак з букетом квітів, мабуть чекаючи кохану. А в тій альтанці, що перед будівлею спортзалу «Локомотив», хтось солодко спав, не реагуючи ані на стукіт коліс по рейках, ані на звуки з гучномовців. Ще в одній альтанці відпочивала компанія підлітків.

Проте кількість людей, яких ми побачили в парку о шостій вечора, вразила нас не настільки сильно, як кількість сміття. Біля урн валялися купи пустих пластикових пляшок, стаканчиків, обгортки та інших відходів. Таку картину ми спостерігаємо з року в рік. Замість того, щоб як культурні люди користуватися смітниками, козятинчани та гості нашого міста, які навідуються до парку, залишають сміття або біля урни, або ж прямо на лавці чи в альтанці.

За благоустроєм парку слідкують, адже там і гілки обрізають, і лавки ремонтують, і фарбують. Час від часу і прибирають. Але завжди знайдеться той перший, який кине пуста пляшку чи стаканчик повз смітник. А далі кількість сміття зростає

в арифметичній прогресії, бо ж люди схильні повторювати одне за одним.

Минув тиждень і в понеділок, 30 вересня, ми зазирнули до парку залізничників знову. І тут так само були купи сміття довкола урн. Та цього разу ми пройшли трохи далі і та картина, яку побачили, вразила ще більше.

Ставок, що причаївся у куточку парку залізничників, потопав у відходах. Пусті пляшки з-під газованок утворили буйки, які мусять оминати качки, що живуть тут. Таке собі плавання з перешкодами. Біля стічної труби повно відходів. Таке враження, наче вони з тієї труби витекли,

Вкотре нагадуємо мешканцям та гостям нашого міста, що вже давно пора навчитися користуватися смітниками

а не їх викинули на воду. Надзвичайно прикро бачити, як таке мальовниче місце повільно перетворюється на сміттєзвалище.

Ми пішли далі стежкою вздовж залізничного полотна. Там сміття виявилось ще більше. Вздовж паркану як не обгортки від сухариків, то пластикові пляш-

Таким був парк залізничників у понеділок, 30 вересня. Сміття викинули повз урну

ки. Під одним зі стовпів взагалі склад пустих пляшок з-під газованки. Таке враження, наче тут викинули повний пакет. І в такому стані уся територія, аж до пам'ятника паровозу, біля якого, до речі, теж відходи.

У жовтні минулого року ми спільно з козятинчанкою Аллою влаштували на стадіоні суботник і самотужки прибрали одну галявину. Тоді вибирали два повних по зав'язку пакети на 60 літрів. Якби козятинчани взялися прибирати залізничний парк і

стежку від нього до пам'ятника паровозу, найімовірніше, двома шістдесятилітровими пакетами усе б не завершилося. Адже на вигляд тут сміття значно більше.

Вкотре нагадуємо мешканцям та гостям нашого міста, що вже давно пора навчитися користуватися смітниками. І навіть якщо урни немає біля вас, рука не відвалиться, якщо донести обгортку чи пуста пляшку до найближчого контейнера або урни.

РЕКЛАМА

ДІАБЕТИЧНІ ТОВАРИ ТА ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ

saharokshop.com
+38 067 460 02 44

Капсули для суглобів Мідофенак Екстра, 60 капсул

242²⁵

Вітамін-В жувальний для дітей, зі смаком абрикосу, 120 табл

260⁰⁰

Рідка декстро́за Dextro Energy в асортименті, 50 г

105⁰⁰

Амарантові палички з какао та стевією, без глютену та цукру 40 г

29⁰⁰

Глюкометр NEWMED Visio + 50 тест-смужок

760⁵⁰

КОРИСТЬ ІНУЛІНУ У ЩОДЕННУМУ РАЦІОНІ

Інулін ДіетЛайн 300 г

150⁰⁰

Гречка з інуліном ТМ "Аннушка", 350 г

78⁰⁰

Цукрозамінник Prebio Sweet Fibre з інуліном 150 г

145⁰⁰

Цикорій натуральний без цукру (з інуліном 30%) Здорово, 250 г

155⁰⁰

Сахарок Shop

Козятинський ліцей №1 отримав новий інвентар від свого випускника Миколи Філонова

БЛОГ

ПРЕСЛУЖБА
БЛАГОДІЙНОГО
ФОНДУ «УКРАЇНСЬКИЙ
АЛЬЯНС»

Козятинський ліцей №1 ім. Т.Г. Шевченка отримав спортивний інвентар більш ніж на 50 тисяч гривень від свого випускника Миколи Філонова.

У межах акції «Спорт заради Перемоги», який вже другий рік на Вінниччині реалізують Благодійний Фонд Миколи Філонова «Український Альянс» та Благодійний Фонд «МХП — Громаді», козятинський ліцей отримав стіл для тенісу, мати, набори для пінг-понгу, набір для флор-болу, шахи та шашки, бадмінтон, фрізбі, футбольні, волейбольні, баскетбольні м'ячі, гімнастичне та інше знаряддя потрібні дітям для заняття спортом.

Це вже друга така допомога від Миколи Філонова рідній школі, а всього на Вінниччині вже більше 20 навчальних закладів отримали новий спортивний інвентар від меценатів.

Гостей зустріли теплими словами та частуванням у вигляді козятинських пряників, а також привітаннями від учнів.

Вихованці ліцею продемонстрували свої таланти: декламували вірші, а учениця 6-Б класу Анастасія Кривунець виконала пісню, яку підхопили всі присутні.

Після привітань відбувся мінітурнір, де учні одразу почали випробовувати нове спортивне обладнання на шкільному подвір'ї.

За словами вчителя з фізичної культури Костянтина Олексюка, спортивне знаряддя дуже необхідне для школярів. Його якраз вистачить для забезпечення 12 модулів НУШ.

Директорка Козятинського ліцею №1 ім. Т. Г. Шевченка Оксана Кухар зазначає, що важлива частина виховного процесу, це фізична активність і спорт, який відволікає дітей від проблем сьогодення та дає на-

вички здорового способу життя.

Ангеліна, учениця 9 класу, дівчина займається баскетболом, каже, що завдячуючи тренеру запросили грати у Вінницю за збірну області.

Війна та економічні обставини вносять свої корективи. Тож уже другий рік для закладів освіти Вінниччини триває акція «Спорт заради Перемоги».

За цей час благодійники доставили спортивний інвентар у десятки навчальних закладів. На черзі вже 15 навчальних закладів Вінниччини.

У Благодійному Фонді Миколи Філонова нагадали, що для того, щоб взяти участь в акції «Спорт заради Перемоги» керівництву навчального закладу треба подати заявку у фонд на електронну адресу: uaworld.org@gmail.com

542217

Рідним Мар'яна Шеремета передали орден

МАРІЯ ЛЕХОВА

Мар'ян Сергійович Шеремет народився 27 вересня 1998 року в нашому місті. У 2015 році закінчив 1-шу школу, навчався в музичній школі по класу «Саксофон». Одразу після школи вступив до коледжу Подільського державного аграрно-технічного університету у місті Кам'янець-Подільський, де здобув

професію «Фельдшер ветеринарної медицини». Згодом пройшов строкову службу в Чернігівській області, смт Десна — кулеметником.

Після служби в армії працював 2 роки в ТОВ «Козятинський м'ясокомбінат». У грудні 2022 року пішов боронити Батьківщину.

28 лютого 2023 року, поблизу населеного пункту Дубово-Василівка Донецької області, старший солдат

розвідувального взводу 2-го механізованого батальйону 67-ї окремої механізованої бригади військової частини А-4123, Шеремет Мар'ян Сергійович, позивний «Журналіст», героїчно загинув внаслідок артилерійського обстрілу.

Нагороджений відзнакою «За героїзм та патріотизм».

Указом Президента України від 22 березня 2024 року №166,

за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі, старший солдат Шеремет Мар'ян Сергійович нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (посмертно). У день народження воїна, 27 вересня, державну нагороду вручили його родині.

БЕЗ СВІТЛА ЩЕ З ЛІТА. ЧИ УВІМКНУТЬ УСЮДИ ЛІХТАРІ?

На часі ■ В останній день вересня Кабмін дозволив освітлювати вулиці й парки, а чиновникам — вмикати кондиціонери. Додамо, заборона на освітлення діяла з червня цього року. Коли ж засвітять вулиці Козятина, які поглинає темрява? Дізнавалися наші журналісти

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Темно, хоч в око дай. На жаль, це про наш Козятин. Вночі тут, окрім машинних фар, магазинних вивісок та вікон мешканців нічого не світить. І вже давно. Це саме стосується і сіл громади. Тут теж ліхтарі не горять.

Нагадаємо, вуличне освітлення у нашій громаді вимкнули ще влітку. Якщо точніше 12 червня. Саме цього дня почало діяти відповідне розпорядження. Як повідомляли тоді в Управлінні житлово-комунального господарства Козятинської міської ради, вимкнути вуличне освітлення на всій території Козятинського міської громади вирішили у зв'язку з надзвичайною ситуацією в енергетичній системі, спричиною збройною агресією російської федерації проти України, з метою раціонального споживання електроенергії. У нашій області ввели графіки

погодинного відключення електроенергії.

З того часу пройшло три з половиною місяці. Графіки погодинних відключень споживачам вже не застосовують кілька тижнів, а світло на наших вулицях так і не засвітилось.

Днями козятинчанка Світлана Чулаєвська написала з цього приводу пост з фотографіями темного центру Козятина: «Що ви бачите на цих фото? Це козятинські дітки граються в парку на майданчику без будь-якого освітлення!! Чому в парку немає світла? Бо Козятин надсекретне місто і тут працює світломаскування?» А ось і коментарі козятинчан під цим дописом. Зокрема, Володимир Кравчук написав: «Не знаю, що і сказати. У нас в місті все через одне місце робиться руками, які виростили з того ж місця». Марина Фролова додала: «Не тільки в Козятині так, світло вимикають

вуличне о 19 годині в інших областях також». На що Анастасія Шумська їй відповіла: «Івано-Франківська, Тернопільська світяться абсолютно все дуже гарно».

Як бачимо, тема вуличного освітлення болить козятинчанам. Крім цього, вона актуальна, адже у понеділок, 30 вересня, Кабмін скасував рекомендації щодо обмеження використання кондиціонерів і зовнішнього освітлення для держустанов та органів місцевого самоврядуван-

«Попередньо, впродовж комендантської години, так як і було до цього, ліхтарі вимикатимуться»

ня. Про це йдеться в урядовому розпорядженні №910-р від 26 вересня.

Саме в цей день ми пройшлися центром міста. На годиннику трохи більше за 19.00. Козятин поглинула темнота. У центрі міста, як і загалом по всьому місту, не світить жоден ліхтар. Рятують ситуацію магазинні вивіски, а подекуди, наприклад, біля АТБ та тамтешніх кав'ярень, взагалі все сяє. Але то місцеві підприємці, які справно платять за електроенергію.

У парку (станом на 30 вересня), як і по всьому місту, темно. Тут горить лише один ліхтар біля тамтешньої торгової лавки

Перевірили і наш парк. Відвідувачів там вистачає в цю пору. Скрізь теж темно, горів лише один ліхтар, той, що біля торгової лавки з напоями та смаколиками. Він трохи підсвічує на новий дитячий майданчик з елементами інклюзії. Але ненадовго. Ближче до 20.00 його вимкнули. Мерехтять вогники і біля портретів наших загиблих Героїв. То лампадки, які запалюють рідні воїнів. Та сама темрява і на центральній площі.

Запитали у начальника в Управлінні житлово-комунального господарства Івана Вовкодава, коли ж у Козятині засвітять ліхтарі?

— Сьогодні, 1 жовтня, будуть починати вмикати, — сказав нам Іван Вовкодав. — Зараз фахівці працюють над деякими технічними моментами. Почнуть з центру, сподіваюся, що найближчими днями все засвітиться. Попередньо, впродовж комендантської години, так як і було до цього, ліхтарі вимикатимуться. А загалом будемо підлаштовуватись під зміну сонячного дня, тобто, ліхтарі вимикатимуть, коли буде темніти.

Вже ввечері, 1 жовтня читачі почали повідомляти — центр міста засвітився

Постраждали жінка-пішохід та водій

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У п'ятницю, 27 вересня, у Козятині на вулиці Білоцерківська трапилася автопригода. 64-річний водій автомобіля ГАЗ не впорався з керуванням та зіткнувся з легковиком Volkswagen, водій якого зупинився перед пішоходом. Після удару легковик відкинуло на пішохідний перехід. Постраждала 64-річна жінка, яка переходила дорогу.

Як повідомляють у поліції, внаслідок ДТП водій автомобіля ГАЗ та жінка-пішохід через травми потрапили до лікарні. 71-річний керманіч автомобіля Volkswagen не постраждав.

На місці події працювала слідчо-оперативна група.

Відомо, що водії тверезі.

Автомобілі помістили на арештмайданчик.

Правоохоронці коментують — за цим фактом ДТП слідчі відкрили кримінальне

провадження за ч. 1 ст. 286 Кримінального кодексу України (Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами). Покарання — до 3 років обмеження волі з позбавленням права керувати транспортними засобами на строк до трьох років.

На жінку з дитиною ледь не впав стовп

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У п'ятницю, 27 вересня, близько 11-ї години ранку йшла тротуаром вулиці Василя Пирогова жінка, яка вела за руку дитину. За декілька метрів перед ними рухнула опора лінії комп'ютерної мережі. За словами свідків події, жінка і дитя дуже перелякалися.

Згаданий стовп має велику і давню історію. Настільки довгу, що мешканці вулиці, навіть не можуть пригадати, коли його поставили. Один із свідків цієї події, яка мало не обернулася трагедією, розповідає:

— Цей стовп раніше служив опорою електролінії. Енергетики стовпа замінили, а старий не видалили. Так він простояв років 15, а може, й 20. Коли тягнули у нашому мікрорайоні інтернет, цей стовп навіть став у нагоді. Вчепили до нього дрони. З кожним роком опора стала хилитися все більше і більше. Момент

самого падіння стовпа я не бачив, все, що сталося, знаю зі слів дружини. Вона вийшла на дорогу, коли почула гучний гуркіт. Дуже швидко приїхали хлопці і стовпа розпиляли на дрібні відрізки. Пізніше кругляки від стовпа вони забрали.

«ТВОРИЛА ДОБРО, АЛЕ ТИХО». ПАМ'ЯТІ БУЛЬБАШКОВОЇ ФЕЇ

Скорбота ■ Минуло дев'ять днів, як перестало битися серце Наталії Мельничук. Багато козятинчан знали її як Бульбашкову фею. Артистичною вона була з дитинства, не лише організувала свята, а й була волонтером, працювала з дітьми з інвалідністю. П'ять років Наталя боролася з раком, та здолати недугу не вдалося

ОЛЕНА УДВУД

Жінка-свято — це про Наталію Мельничук. Завжди позитивна, доброзичлива, відкрита. Її бульбашкове шоу вражало не лише дітей, а й дорослих. Ми познайомилися в бібліотеці п'ять років тому. Її запросили на свято, яке організували для школярів. Вбрана в костюм чарівної феї, вона робила гігантські мильні бульбашки. Діти були в захваті. Вони не могли стримувати емоцій.

— Наталя була артистичною, скільки я її пам'ятаю, — розповідає Ірина Шахін, подруга Наталії Мельничук. — Ще зі школи вона завжди брала участь у всіх новорічних святах. У них в класі ціла компанія артистів була. Будь-яку роль вона грала на ура. Пізніше її з товаришами почали запрошувати на новорічні ранки, які робили в ЖДК (Клубі залізничників — авт.). Коли Наталя одягала на себе образ, вона повністю перевтілювалася. Це була вже зовсім інша людина.

Наталія Мельничук народилася і виросла у Козятині. Навчалася у школі №5. Саме там вони і познайомилися з Іриною Шахін. Коли почали товаришувати, Наталя була у шостому

класі, Ірина — в п'ятому. Дівчата не лише дружили, а й грали в одній команді з волейболу.

— Вона завжди була командним гравцем, — продовжує Ірина. — Адаже командна робота — це коли ти постійно страхуєш когось і швидко переключаєшся. Наталя це дуже тонко відчувала. Вона бачила, кого треба захистити, де слабший гравець. Після волейболу ми ходили разом додому. Я часто залишалася в бабусі і вона мене завжди проводила, бо жила з батьками біля Електромережі.

Наталія зростала у люблячій сім'ї, у них із мамою був дуже тісний зв'язок. Обоє батьків працювали в Електромережі. Хоч Наталя і захоплювалася сценою з дитинства, вирішила працювати з цифрами і, закінчивши школу зі срібною медаллю, спробувала вступити до Вінницького національного технічного університету, але не змогла скласти іспит. Щоб не втратити рік, пішла працювати до школи №5 вожатою. Наступного року їй вдалося вступити до політехніки. Вона стала бухгалтером і, як і батьки, влаштувалася працювати в Електромережу.

— Вона працювала в Електромережі 15 чи 20 років,

але завжди хотіла почати займатися саме тим, що подобається, проте боялася, — продовжує Ірина. — Її синові Сергію було три чи чотири роки, коли вона вирішила робити бульбашкове шоу. Якось вона мені зателефонувала і каже: «Я знаю, що я буду робити — бульбашки». Вона почала, але певний час ще не звільнялася з роботи, бо боялася, але все виявилось добре. Вона повільно напрацьовувала базу клієнтів. Сценарій ніколи не готувала, завжди імпровізувала.

Свої бульбашкові шоу Наталія Мельничук робила не лише на дитячі свята, а й на жіночих зустрічах. Навчилася показу-

Останні два роки у Наталії було нове захоплення — вона робила текстильні ляльки у різноманітних образах

вати фокуси. Була надзвичайно творчою і талановитою. Останні два роки у неї було нове захоплення — вона робила текстильні ляльки. А ще була членкинею громадської організації «Сонце в тобі», яка займається інтеграцією дітей з інвалідністю в суспільство. Допомогала вести справи, зокрема, бухгалтерію, працювала як волонтер, організовувала заходи для дітей з інвалідністю. І це все попри важкий біль — останні п'ять років Наталя боролася з раком.

— Тільки перед смертю їй сказали, що неправильно лікували, — каже Ірина. — Лабораторія, яка робила дослідження, помилилася

ФОТО З АРХІВУ ГАЗЕТИ

Наталія була надзвичайно доброю та чуйною людиною. Понад усе вона любила життя

з підвидом раку, а лікарі лікували згідно з висновком лабораторії.

Наталія Мельничук була змушена відмовитися проводити розважальні шоу, адже це було надзвичайно складно фізично. Лише час від часу перевтілювалася в образ Бульбашкової феї для дітей своїх подруг.

Вона перенесла декілька операцій. Остання була на легенях — Наталії видалили частину легень. Стан погіршувався дедалі більше. Наприкінці вересня вона потрапила до лікарні і вже не могла самостійно дихати. Її підключили до кисню.

— Її забрали в реанімацію і вона з реанімації вже не вийшла, — продовжує Ірина. — Вранці в п'ятницю, 20 вересня, вона мені ще дзвонила. Вона була дуже стривожена, хоча останній час ми тільки перелисувалися — вона вже не могла говорити.

Останній рік Наталя пра-

цювала бухгалтером в гімназії у Вінниці. Перед тим, як потрапити в лікарню, вона ще встигла закрити документацію по бухгалтерії, щоб колеги могли отримати зарплату. А вже наступного дня, 21 вересня, вона померла.

— У ній було стільки добра і любові! Вона творила добро, але тихо. Це рідкість, тому що зараз дуже багато волонтерів, які волонтерять тільки для піару, а Наталя — це людина, яка творила добро. Вона дуже любила життя. Останні пів року я бувало скаржилася, що коли ми організуємо заходи у жіночому клубі, мало приходить людей. Наталя завжди казала: «Люди не розуміють, що куди не звуть — треба йти». Бо вона скрізь хотіла піти, але вже не могла. Якби вона могла, вона б прокричала на весь світ: «Люди, живіть, поки ви можете. Бо в один момент цього всього не стане».

Йому було всього 27

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У неділю, 29 вересня, минула друга річниця загибелі нашого відважного Героя, захисника України — старшого солдата Юрія Черниша.

Пам'ятаємо...

Юрій Черниш народився 18 травня 1995 року в с. Кордишівка. По закінченні Кордишівської школи, вступив до Гушинецького училища, де здобув професію тракториста та водія вантажних машин. Працював різнобачим у Ві-

нниці. З 4 листопада 2015 року по 16 грудня 2016 року у званні старший солдат брав участь у антитерористичній операції на території Донецької області в місті Волноваха. 2 березня 2022 року був призваний до лав Збройних сил України, до військової частини А 1126 на посаду старшого механіка-водія, 5-ї парашутно-десантної роти 2-го парашутно-десантного батальйону.

29 вересня 2022 року поблизу населеного пункту Зелена Долина Краматорського району Донецької області, вірний військовий

присязі, у бою за Батьківщину, виявивши стійкість і мужність під час участі в бойових діях — загинув.

«Йому було всього 27 років! Добрий, світлий спомин про захисника нашої України завжди залишиться у пам'яті рідних, близьких, знайомих — усіх, хто знав його та шанував. Ми вічно будемо пам'ятати та дякувати за його подвиг та жертву. Низький уклін рідним та царство небесне полеглому Воїну!» — написали на сторінці Кордишівської гімназії.

«ФОРД» БІЙЦЯМ УЖЕ ПЕРЕДАЛИ, ЗБИРАЮТЬ НА ПОЗАШЛЯХОВИК

Підтримка ■ Благодійний фонд «Бойовий волонтер України» заклав збір на авто для захисників. Понад сто тисяч гривень зібрали за три тижні і більшість цієї суми задонатили на концертах гурту «Draft» та виступах Сергія Гайдучка. Тепер волонтери почали новий збір для бійців із Козятина, які нині на Харківському напрямку

ОЛЕНА УДВУД

На початку серпня благодійний фонд «Бойовий волонтер України», до якого входять також козятинчани, оголосив збір на автомобіль для 28 полку військової частини 3041 Національної гвардії України. Командир цього підрозділу — Святослав Нечипорук із Козятина. Бійці звернулися до фонду з проханням допомоги. Для того, щоб викупити автомобіль, необхідно було зібрати 115 тисяч гривень. Стартували 5 серпня. Долучився козятинський гурт «Draft», учасники якого також є волонтерами фонду «Бойовий волонтер України». На підтримку збору хлопці зіграли благодійний концерт на Міжнародний день молоді

у Глухівцях. Із благодійними акустичними концертами у Козятині та Калинівці виступав і фронтмен гурту «Draft» Сергій Гайдучок.

— Ми виходили разом із нашим звукорежисером Костянтином Гончаром на акустичні концерти, — розповідає Сергій Гайдучок. — У Козятині ми грали біля «Фори», а в Калинівці зіграли на ринку. У Калинівці ми зібрали більше шести тисяч. Ми дали чотири чи п'ять акустичних концертів і нам вдалося закрити збір.

Три тижні тривав збір, 29 серпня його закрили. Левову частку із суми, необхідної для того, щоб придбати військовим автівку, зібрали саме на благодійних концертах гурту «Draft» та Сергія Гайдучка. Тож донатили не лише козятинчани, а й глухівчани та

калінівчани. Завдяки цьому вдалося купити Ford. Автівку пригнали з-за кордону.

— Щойно почали збір, ми дали завдаток — своїх 500 доларів для того, щоб машину закріпили за нами і ніхто інший її не забрав, — продовжує Гайдучок. — Голова фонду «Бойовий волонтер України» Володимир Буцій домовився. Ми закрили збір, віддали усю суму і забрали машину, волонтери допомогли нам її перегнати до України. Зробили

Нещодавно благодійний фонд «Бойовий волонтер України» отримав ще й черговий транш гуманітарної допомоги із Фінляндії

необхідні документи, замінили розхідники, мастила, поставили новий акумулятор.

Ford вже у військових — автівку передали 21 вересня. Хлопці з гурту «Draft» поїхали до Києва у справах. Святослав Нечипорук того дня теж був у столиці — виявилось, що у військового відпустка і два дні він перебував у Києві. Козятинчани зустрілися і віддали автівку. На знак подяки бійці полку передали волонтерам із Козятина прапор із підписами.

Авто волонтери передали Святославу Нечипорuku 21 вересня. Зустрілися у столиці

Зараз «Бойовий волонтер України» відкрив новий збір на позашляховик L200 для підрозділу розвідки, де також служать військові з Козятина. Бійці записали відеозвернення, у якому попросили допомогти зібрати кошти на авто для виконання бойових завдань.

— Ми знаємо цих хлопців особисто, — каже Гайдучок. — Щоб якомога швидше зібрати кошти, ми відкрили спільний збір. Наша основна банка збирає на позашляховик, окремо відкрили ще

п'ять банок і волонтери, і родичі військових. Але збір дуже тугий, він поки що взагалі не йде. А хлопці зараз на Харківському напрямку перебувають. Коли ми закриємо цей збір і передамо авто, ми відзвітуємо на сторінках «Бойового волонтера України» в соцмережах.

На позашляховик необхідно 300000 гривень. Щоб задонатити, надсилайте кошти на Монобанк 5375411222054608. Або донатйте за посиланням <https://send.monobank.ua/jar/WrjiTtaK1>.

Інна пройшла важку операцію, їй видалили пухлину

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Родина Кочубейників з Козятина потребує нашої з вами допомоги. Попередній діагноз Інни — аденома гіпофізу з крововиливом. Остаточний — після повторного обстеження та гістології. Жінка вже перенесла важку операцію з видалення пухлини. Але попереду ще тривалий і дорогий шлях до повного одужання.

«Друзі, звертаємося до Вас з проханням допомоги Інні Кочубейник (1985 року народження.) На цей час перебуває на лікуванні. Провели операцію з видалення

пухлини (макроаденоми гіпофізу). Потребує подальшого лікування. Будемо вдячні за допомогу та поширення інформації», — звертається до небайдужих Віталій Кочубейник.

Попередній діагноз — аденома гіпофізу з крововиливом. Остаточний діагноз — після повторного обстеження та гістології.

Реквізити для надання допомоги:

ПІБ отримувача Віталій Васильович Кочубейник
IBAN/рахунок UA053020760000026208500076819
ПІН 2956418734

Банк АТ «Ощадбанк» (Вінницька філія)

Призначення платежу Для поповнення карткового рахунку, КОЧУБЕЙНИК В.В.

Номер картки 5167803026091277

Реквізити на Монобанк: Отримувач: Кочубейник Віталій Васильович

IBAN: UA773220010000026200348961725

ПІН/ЄДРПОУ: 2956418734

Призначення платежу: Поповнення рахунку банки

Номер картки банки 5375411222787504

«Звертаюся до вас від імені

близьких мені людей. Родина Віталія переживає зараз страх і біль. Його дружина пройшла через важку операцію з видалення пухлини, але попереду ще тривалий і дорогий шлях до повного одужання. Вони відчайдушно потребують нашої допомоги, адже без підтримки подальше лікування може стати недосяжним. Кожен із нас може стати тією підтримкою, яка допоможе здолати страх і подарує надію на світле майбутнє. Кожна гривня, кожен репост, кожне добре слово — це шанс для цієї родини повернути собі віру в краще. Ваша допомога, навіть найменша,

може стати тим вирішальним кроком до одужання. Не відкладайте на потім — будь ласка, допоможіть зараз», — пише козятинчанка Тетяна Мішук.

УЧНІ УЧИЛИЩА ВІТАЛИ ЗІ СВЯТОМ ОТРИМУВАЧІВ ПОСЛУГ ТЕРЦЕНТРУ

Мелодійно ■ Душевно відзначили Міжнародний день людей поважного віку у територіальному центрі. На гостини завітав зразковий танцювальний колектив «Колорит» і вокалісти з училища. Всі разом співали «Червону руту» і приймали вітання

ОЛЕНА УДВУД

У понеділок, 30 вересня, в актовій залі територіального центру відбувся захід, приурочений до Міжнародного дня людей поважного віку. На концерт запросили чоловіків та жінок, які перебувають у терцентрі на стаціонарі, а також тих, хто відвідує заклад.

— У цей осінній день ми зібралися на свято долі, свято життя, щоб віддати свою шану і повагу людям, за спиною яких великий життєвий шлях. Адже першого жовтня весь світ відзначає Міжнародний день людей поважного віку, — каже Лариса Казмірчук, ведуча свята, культмасовий працівник терцентру. — Сьогодні ми віддаємо шану поколінню, без якого неможливо було б наше існування. Це сторінки книги життєвого досвіду і мудрості, на яких тримається кожна родина.

До вітального слова запросили директорку територіального центру Ольгу Дацюк.

— Напередодні свята я хочу побажати вам всім міцного здоров'я, — сказала Дацюк. — Ви чуйні, милі люди, всі без виключення. Залишайтеся бадьорими, міцними, не падайте духом. Знаю,

ви важко переживаєте те, що відбувається навколо. Тримаймося, віримо в перемогу, віримо в Україну, віримо в наших бійців, які на фронті і допомагаймо їм. Тому що ми знаємо, що серед вас є багато людей, які допомагають нашим військовим. Ще раз вас зі святом, ми вас любимо, ми вас поважаємо. Живіть нам довго і будьте в подальшому такими ко-

Звучали українські хіти, а ще учасниці «Колориту» затанцювали ча-ча-ча під італійську та американську пісню

рисними, як ви є для суспільства, для громади.

До актової зали запросили учнів Козятинського міжрегіонального вищого професійного училища залізничного транспорту, які займаються художньою самодіяльністю. Юнаки з дівчатами завітали до терцентру, щоб привітати чоловіків і жінок зі святом.

— Сьогодні молоде покоління як ніколи повинно пам'ятати про милосердя, — каже Наталія Радько, концертмстер училища,

На концерті виступили Карім Шахін, Максим Жабровець, Тетяна Коваленко, зразковий танцювальний колектив «Колорит». Також співали Лідія Борсук та Лариса Казмірчук

керівник зразкового танцювального колективу «Колорит». — Милосердя повинно жевріти в кожному серці і сьогодні з таким милосердям і гарним настроєм ми завітали до вас, щоб трішки додати вам сонця у цей похмурий день.

Учні училища підготували коротку концертну програму. Її відкрив першокурсник Карім Шахін. Він майбутній кухар — юнак навчається за спеціальністю «кухар-кондитер-офіціант». Карім виконав найвідоміший хіт української естради — пісню «Червона рута». Послухати юнака зійшлися чи не всі працівники терцентру. А Лідія Борсук підспівувала усю пісню.

Першокурсник Максим Жабровець виконав «Старі фотографії» Скрябіна. Староста училища, другокурсниця Тетяна Коваленко заспівала «Я піду в далекі гори». Виступив і зразковий танцювальний колектив «Колорит» у складі Вікторії Онишук, Юлії

Маковської, Сніжани Коломієць, Катерини Баюк та Мар'яни Коронцінської (керівник Наталія Радько). Дівчата затанцювали ча-ча-ча під американську та італійську композиції.

— Це такий заряд позитиву, — поділився враженнями Володя Нікітук.

— Щиро дякую вам за ваше тепло, за оплески, — сказала після виступів Наталія Радько. — Думаю, наші учні це запам'ятають надовго, адже це для них новий досвід і вони понесуть із собою цю часточку добра у світ.

Наталія Радько побажала усім отримувачам послуг терцентру міцного здоров'я і гарного настрою кожного дня, а працівникам — терпіння.

На цьому концертна програма не завершилася, адже на глядачів чекав ще один пісенний подарунок: виступили Лідія Борсук та Лариса Казмірчук. Для Лариси це була імпровізація —

Лідія мала виступати зі своїм вокальним тріо, однак через форс-мажор її колеги не змогли долучитися до концерту. Тож Лариса Казмірчук скалала подрузі компанію. Разом вони заспівали патріотичну пісню «Сини України», а також «А журавлі летять». Підтримали всі — в унісон співав увесь зал.

— Бачимо, що не пройшли даремно ваші посиденьки в альтанці, — каже Ольга Дацюк. — Той, хто в альтанці прикупці сидів, той дуже добре вивчив слова пісень.

І учасникам концерту, і отримувачам послуг терцентру подарували подарунки. Також матеріальну допомогу від Козятинської районної організації «Захист дітей війни» вручили Людмилі Сергієнко, Світлані Сибірянській, Марії Килимчук, Михайлу Плеханову, Владиславі Мельник, Павліні Петрук та Галині Репецькій.

РЕКЛАМА

ПРИВІТАЙТЕ
З днем народження!
або з іншим святом
на RIA Козятин

Аудиторія груп RIA Козятин
Фейсбук – 11 000 підписників
Instagram – 8 671 підписників
Viber – 1 641 підписників
Telegram – 4 604 підписників

Вартість привітання
Привітання в одному пабліку – 500 грн*
* ціни вказані без урахування ПДВ

Передплати газету RIA Козятин
онлайн на сайті Укрпошти

- Швидко та без черг
- Сплачуй картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

УКРПОШТА
Головна пошта України

ТВОРЧІ, СУЧАСНІ, КРЕАТИВНІ — ВЧИ

Зі святом ■ Уже цієї неділі в Україні відзначатимемо День вчителя і ми продовжуємо розповідати про молодих педагогів Козятинських навчальних закладів. Цього разу знайомимо вас з освітянами 20+ нашого опорного ліцею. Заклад омолоджується молодими фахівцями — сучасними, енергійними, сповненими ідей

ІРИНА ШЕВЧУК

«Не суворий, але в міру вимогливий»

Олесь Мисюра — вчитель англійської мови. Йому 21, він козятинчанин, випускник цього ж ліцею. Спокійний, врівноважений та перспективний спеціаліст. У опорний ліцей прийшов працювати цього року, після того, як закінчив Вінницький педагогічний університет. Каже, що в родині зі старших поколінь вчителем ніхто не був, але старша сестра пішла на філологію, вчилася в Острозькій академії, а зараз працює вчителем-перекладачем, і саме це надихнуло стати на вчительську стежину у його.

— У мене теж у школі добре англійська мова виходила, на рівні інших предметів, — розповідає Олесь. — Тож вирішив вчити англійській мові інших. У ліцейному колективі мене сприймають добре, бо пам'ятають мене і я пам'ятаю їх. Зі всіма скотактував, тут проблем немає. Пригадую свій перший урок. Хвилювання, як такого не було, діти більш-менш тримали дисципліну, наскільки, звісно, вони можуть. Єдине, потрібно було зацікавити учнів 40 хвилин, щоб вони слухали і сприймали матеріал. Але все вийшло.

Олесь викладає англійську мову з п'ятого по восьмий клас і має один другий клас. Каже, що зі старшими трохи легше... Вчитель він не суворий, але в міру вимогливий.

Якщо говорити про захоплення у вільний від роботи час, то іноді грає з друзями у волейбол. А коли ще вчився в школі, то грав на саксофоні, у футбол, ходив на легку атлетику.

— Хочеться побажати всім брати від школи хоч якусь базу, — звертається до учнів Олесь. — Думаю, що діти потім зрозуміють це. Не потрібно «забивати» на школу, тут кожен для себе візьме щось корисне, на будь-якому предметі і згодом це знадобиться у житті.

«Ця професія надихає»

А на черзі розповідь про Крістину Сушко. Їй 23 і вона ще одна випускниця ліцею, яка повернулася сюди, але вже у ролі вчителя. Дівчина закінчила Бердичівський педагогічний коледж, там вчилася на логопеда. А зараз завершує магістратуру у Вінницькому педагогічному університеті на вчителя початкових класів.

— Бути вчителем — це була мрія з дитинства, — каже Крістіна. — Це не тільки професія, а й покликання, адже не лише навчаєш дітей, а й вкладаєш частинку своєї душі. Мені це дуже подобалося, дивилася на свою вчительку і брала її образ за приклад. Маленькі дітки, вони як маленькі янголятка, після спілкування з ними відчуваєш окрилення. Ця професія надихає.

Зараз у Крістині перший клас, а загалом тут вона працює п'ятий рік і досі пам'ятає перший урок. — Це було хвилююче. З 16 учнів у мене було 4 дівчинки, це була наче маленька армія, — жартує Крістіна. — Коли вони зайшли в клас — вони загорілися, не зрозуміли, чому у них такий молодий вчитель. У класі було дуже атмосферно, батьки допомогли з організацією — прикрашена дошка героями з мультків, розвішані кульки.

За словами Крістині, її з учнями завжди

весело, адже намагається спілкуватися з ними на теми, які їм цікаві. Це і Тік-Ток, улюблені ігри, блогери.

— Коли я поєдную ці теми у навчання, діти кажуть, що це цікаво, — додає учитель. Разом з цим Крістіна — практикуючий логопед. Працює з дітками, у яких є порушення мовлення, з дітками, які народилися з синдромом Дауна, аутизмом, розумовою відсталістю.

— Це відповідально, вкладаєш по максимуму, щоб дитина могла соціалізуватися.

На завершення нашої розмови молода вчителька побажала молодим майбутнім спеціалістам, які люблять дітей, і хочуть стати вчителем, знати і розуміти, що це круто!

— Це той момент, коли ти кайфуєш від роботи, — каже вона.

«Перший урок був особливий»

Катерині Завальній 26, вона теж із Козятина. Після школи вступила у Житомирський державний університет імені Івана Франка. Коли навчалася на вчителя початкових класів, була старостою групи, їздила на пів року за програмою обміну на навчання у Польській педагогічній академії у місті Слупськ. Була також педагогом-організатором у дитячих таборах і в Одесі, і на Закарпатті. А це все безцінний досвід.

Мама у Катерини медсестра, дві бабусі — швей, а вона стала вчителем і не випадково. В 11 класі влітку була вожатою у пришкольному таборі. Це й стало поштовхом у виборі майбутньої професії.

— Мені всі казали: і вчителі, і батьки, і родина: «Дітки тебе люблять». А я люблю їх, є контакт, мені легко з ними, — каже Катерина.

29 грудня Катерина отримала диплом магістра, а вже 31 грудня відвідувала навчальні заклади нашого міста у пошуках роботи. Розповідає, що відразу місця не було. Згодом отримала пропозицію працювати у ліцеї вихователем групи продовженого дня, потім була асистентом вчителя.

— Для мене було важливо — почати працювати з дітьми, спробувати себе, — говорить Катерина. — І це теж був для мене потужний досвід. Бо «перший раз у перший клас» без досвіду було б страшнувато. Адже одне діло розуміти в теорії, а інше — прийти і почати робити це практично.

Потім Катерині довірили 1 клас, зараз її учні — вже третьокласники. І так у ліцеї вона вже працює 3,5 року.

— Не вірю, як швидко летить час, — продовжує вчителька. — Пам'ятаю перший урок, він для мене був особливий. Діти, які до мене прийшли, мені здалися всі надзвичайно дорослі. Війна змусила їх подорослішати. Ніколи не забуду ті відчуття... Усі сиділи рівненько, тихо, серйозні такі, відповідальні. І вже третій рік поспіль взаємодія — я також отримую і досвід, і задоволення від спілкування з дітьми, від їхніх допитливих очей і щирих усмішок.

Загалом Катерина — творча особистість. Закінчила курси і у вільний від роботи час займається фотографією, а саме професійною зйомкою.

— Бажаю діткам побільше креативу, батькам натхнення і сил, а молодим спеціалістам — не боятися і йти до своєї цілі.

«Робота класна. Люблю дітей»

Ще одна молода і креативна вчителька — 22-річна Вікторія Семес. Дівчина народилася в місті Жмеринка. Там навчалася з першого по дев'ятий клас. Потім вступила в Барський гуманітарно-педагогічний коледж імені Михайла Грушевського. Здобувала освіту за спеціальністю викладача музичного мистецтва. Потім вступила на бакалаврат, і здобувши рівень бакалавра, пішла працювати. У Козятинському опорному ліцеї вона майже місяць.

— Я вихователь групи продовженого дня, — розповідає Вікторія. — Робота класна. Люблю дітей, поки проблем немає. Взагалі, до них легко знайти підхід, якщо хотіти. Це ж діти, як з ними можна не хотіти гратися, не хотіти спілкуватися, не проводити з ними час і не навчити їх. Якщо ти любиш дітей, то і діти віддають любов своїх маленьких сердець. Приємно, коли ти бачиш, що діти з радістю вітають тебе, діляться своїми маленькими таємницями.

Як приклад, Вікторія розповіла про свою вчительку, у якої завжди хотілося сидіти на уроках, було цікаво. Вчительку, яка завжди знаходила підхід і чимось веселила учнів, хоча це була географія.

— Отоді я загорілася і коли постало питання щодо вступу, обрала професію вчителя, — додає Вікторія. — У родині вчителів нема, — одна. Наразі в моїй групі перші класи. Ми постійно придумуємо якісь

руханки, ігри, досліджуємо разом світ, дізнаємось нову та пізнавальну для них інформацію. Я не сувора, хоч інколи і треба трішки, але не завжди то виходить, а навпаки — дуже добра до дітей. Мене важко вивести з себе, я на них дивлюся, в мене серце до них розтає.

У вільний від роботи час Вікторія займається рукоділлям. Виготовляє різноманітні шкатулки, рамки, робить сувеніри.

На останок нашої розмови Вікторія побажала батькам більше уваги звертати на своїх дітей і на те, що вони говорять.

— Не завжди, звісно, діти говорять правду, але в основному багато хто може кого ображати. Це може висвітлюватися за межами школи і не завжди батьки звертають на це увагу, думають, що маленькі, але саме такі дітки, коли їх ображають, хочуть захисту.

ТЕЛІ ОПОРНОГО ЛІЦЕЮ 20+

«3 класом, як найкращі друзі»

Інна Ходацька теж козятинчанка. Їй 25. Спочатку навчалася в третій школі, у 8 класі перейшла у ліцей, який згодом з'єднала з 4 школою. Інна розповіла нам, як стала на вчительську стежину.

— Коли підійшов час вибирати професію, я не знала точно, ким хочу стати, мала різносторонні захоплення, — каже Інна. — Я цікавилася психологією найбільше, це подобалося. І вирішила, що знання, які дає ця спеціальність, потрібні для звичайного життя, тому обрала саме цей напрям.

Вступила у Вінницький педуніверситет. На четвертому курсі перевелася на індивідуальну форму навчання і розпочала свою педагогічну діяльність у Миколаївському ЗНВК з дошкільним відділенням. Була асистентом вихователя, поєднувала це з корекційними заняттями. Пропрацювала два роки у садочку, рік у школі.

— Миколаївський ЗНВК — те місце, де я набралася досвіду в сфері інклюзивної освіти, спробувала себе в ролі корекційного педагога та знайшла справжніх друзів.

Згодом, вирішила змінити місце роботи.

Інна перейшла до Опорного ліцею, спочатку була асистентом вчителя у третьому класі. А потім розпочала діяльність вчителя початкових класів. Паралельно ще навчається в університеті. Також не забуває, що вона психолог та продовжує корекційний напрям роботи. Також Інна має хобі у б'юті-сфері, любить подорожувати та вважає, що робити потрібно те, що приносить задоволення. Вона за всебічний розвиток.

Але діти, школа — найголовніше.

— Емоційно я отримую велике насичення, — говорить Інна. — У мене дуже гарний клас. Я просто пишуся своїми учнями. Так, працюєш багатоманітним, але є віддача. У такий непростий час я не знаю, де ще від роботи можна отримувати емоційну насолоду та забувати про все погане, що відбувається навколо нас.

Інна не приховує, що перших два місяці першого класу було важко, але зараз вона зі своїм класом має гарні взаємини.

— Хочеться побажати батькам вкладати у дітей не тільки фінансовий ресурс, а приділяти більше часу, проводити спільне дозвілля, — каже Інна. — А вже діткам потрібна любов, віра в них та підтримка. Я не говорю за свій клас, я працюю з багатьма дітьми, це все з загального досвіду.

«Перший урок — це просто «вау»

А на черзі наше знайомство з вчителем 20+ опорного ліцею Каріною Качурівською. Їй 21. Вона теж із Козятина, навчалася в другій школі, потім вступила до Вінницького педагогічного університету на вчителя математики (інформатики).

— Взагалі, я хотіла на фізику, але склалось так життя, що пішла на математику і не шкодую ні на мить, — додає Каріна.

В опорному ліцеї Каріна працює другий рік, вже з четвертого курсу почала поєднувати навчання з роботою. Математику викладає у п'ятому, сьомому, восьмому і дев'ятому класах. Також вона «класна мама» для п'ятикласників.

— Мені дуже подобається бути вчителем, — розповідає Каріна. — Я хотіла бути ним ще десь з класу п'ятого. Але варіювався сам предмет — то історія, то географія. А в сьомому класі з'явилася фізика. У мене був дуже добрий і крутий вчитель, на жаль, покійний — Олег Кобилянський. Саме він прищепив мені ідею, що фізика — це ж так круто.

Каріна намагається бути такою вчителькою, до якої не страшно підійти і щось запитати.

— Я хочу саме цього. Я не сувора, не вимоглива, більш поступлива, — говорить Каріна. — Люблю свою роботу. Взяти лишень — уроки тривають 40 хвилин, а для мене вони буквально пролітають. Що стосується першого мого уроку, то це було «вау» —

книжка, папочка, ноутбук для презентації. Знаєте, я сама не перфекціоністка, але коли роблю презентацію, то маю бути все по полицках. Хочу, щоб все було і гарно, і якусь смішинку вставити... щоб діти не боялися, і коли в них на початку не все виходить, щоб не опускали руки і йшли далі.

Запитали у Каріни і про хобі. Окрім того, що вона вчитель математики, вона ще й редакторка в командах перекладу. Каже — математика і редакторство — це як полярні речі.

— У мене є команда, яка з англійської мови перекладає на українську і я після перекладання редакую текст, — додає Каріна. — Перевіряю на граматичні, лексичні помилки і мені це подобається. Наприклад, фанфіки (маленькі оповіданнячка в інтернеті), це є манги (японські комікси). Це прикольно. Бажаю не боятися чогось нового, пробувати себе, відчувати, що ваше, що не ваше і йти далі...

«3 учнями завжди знаходжу баланс»

Мали нагоду познайомитися з молодим педагогом Світланою Гижею. Їй 24. Народилася і виросла в Козятині і теж випускниця опорного ліцею, в якому зараз працює вчителем англійської мови. Після школи Світлана здобула вищу освіту у Вінницькому педагогічному університеті, де навчалася на факультеті іноземних мов.

— Повернулася у рідне місто і рідні стіни, і ось уже тут працюю четвертий рік, — каже Світлана. — На професію вчителя мене надихнули вчителі. Та й загалом — це була мрія з

дитинства — бути вчителем та навчати дітей. Дуже приємно повернутися в свій рідний заклад, у ліцейну родину. Дякую вчителям, які зараз вже є моїми колегами, за те, що вони багато в нас вклали і ось, є результат.

На запитання, чи сувора Світлана вчителька, відповіла, що скоріше так. Каже, що вимагає від учнів, постійно працюють, вчать, знаходять спільну мову. Дітки всі різні — починаючи з початкової школи і закінчуючи 11-класниками.

— Я обожаю діток. Як з меншими, так і зі старшими учнями намагаюсь завжди знаходити баланс. Якщо любиш свою робо-

ту, то якихось важких моментів немає, — додала Світлана.

Щодо першого уроку, то його Світлана провела для першачків.

— Я дуже хвилювалася, готувалася, але багато чого дала підтримка колег, їхні настанови.

А далі, урок за уроком і звикла.

Щодо хобі чи захоплення у вільний від роботи час, Світлана сказала: «Люблю проводити час з сім'єю». Це — безцінно.

— Бажаю усім нам миру, якнайскорішої Перемоги, щоб кожен знайшов у своєму житті те, що йому насправді подобається, — підсумувала Світлана Гижа.

КОРОТКО

Відзначать учнів

■ Як інформує Управління освіти, 26 вересня відбулось організаційне засідання комісії з питання призначення стипендії Козятинської міської ради обдарованим учням громади.

«Розпочали роботу з обговорення основних пунктів Положення. Зокрема, наголошувалося на тому, що стипендія призначається за результатами участі в інтелектуальних та творчих конкурсах, мистецьких фестивалях обласного, Всеукраїнського та Міжнародного рівнів за коштів міського бюджету. Кандидатури обрано та винесено на затвердження виконавчим комітетом», — зазначають у повідомленні.

Привезли шість медалей

■ У суботу, 28 вересня, відбувся Кубок Києва-2024 з кіокушинкай карате.

Змагалися понад 500 учасників, із різних куточків України. Спортивний клуб кіокушинкай карате «ТАКО», в невеличкому складі взяли участь у турнірі і привезли нагороди.

Як повідомляють на сторінці клубу, золота медаль у Ніни Наровецької, срібло у Єлизавети Циркунової, Юлії Коваль та Віктора Вовка, бронзу здобули Діана Щербатюк та Каріна Нестерен.

Благодійний ярмарок

■ У понеділок, 30 вересня, в Дубовомахаринецькій гімназії проходив благодійний ярмарок на підтримку ЗСУ, де продавалися різноманітні смаколики. Відвідавши ярмарок, кожен отримав незабутні емоції, а головне — підтримав наших захисників. Спільними зусиллями вдалось зібрати 5500 гривень.

«Дуже приємно, що в наш нелегкий час є люди, які завжди готові прийти на допомогу іншим, а добрі справи не залишаються непоміченими — вони як маяки світять тим, хто чекає допомоги. Адже благодійність — це можливість підтримати Збройні сили України. Дякуємо всім і кожному особисто, хто долучився до цієї великої справи!» — написали на сторінці гімназії.

ВІДРИВАЛИСЯ ПІД БОНА ДЖОВІ І ЛАСУВАЛИ ШОКОЛАДНИМ ТОРТОМ

Двіж ■ На День позашкілля у Центрі дитячої та юнацької творчості влаштували свято. Центрівчани повеселилися на славу, адже керівники гуртків підготували багато яскравих розваг. Хлопчики з дівчатками робили танцювальні руханки, співали, разом створили фотоколаж, малювали і не тільки

ОЛЕНА УДВУД

У четвер, 26 вересня, центрівчани зібралися у фое ЦДЮТ. Тут облаштували імпровізовану сцену. Поки чекають на початок заходу, дівчатка фотографуються у фотозоні на сходах. Звучить «It's my life» Бона Джові. Юні вихованки вокального гуртка починають співати, відриваючись на повну. Четверо дівчаток, взявшись за руки, водять хорівод. Музика затихає і до мікрофона виходить Тетяна Фабіцька, ведуча заходу.

— Ви знаєте, на честь якого свята ми тут зібралися? — запитує Тетяна Фабіцька.

— День позашкілля, — вигукує одна із юних центрівчанок.

— Саме так, і ми зібралися з вами сьогодні, щоб весело та позитивно відсвяткувати наш із вами день, — продовжує Фабіцька. — Тому що всі, хто відвідує наші гуртки — це наші позашкілля. Творчі, красиві, гарні, позитивні.

Діти разом із Тетяною Фабіцькою роблять руханку

під пісню про ЦДЮТ. А потім на імпровізовану сцену виходить директорка Центру дитячої та юнацької творчості Оксана Клірішенко. Спершу робить перекличку: по черзі називає гуртки, а діти, які їх відвідують, піднімають руки.

— Ми дуже хочемо, щоб кожен із вас у нашому закладі віднайшов себе, щоб вам тут дуже було добре, — каже Оксана Клірішенко. — Якщо у вас є який талант, що ви вмєте і ліпити, і малювати, і грати в шахи, то ви знайдете дуже багато часу, щоб одразу після школи до нас йти. Вам у нас подобається?

— Так, — хором відповідають діти.

— Ви знаєте, що наш центр — це не просто будівля, це ви, — каже Тетяна Фабіцька. — І ми хочемо зараз почути імена кожного з вас. Хто у нас в центрі навчається? Ану гучно кожен своє ім'я сказали.

Діти одночасно вигукують свої імена. Стає весело і гамірно. А тоді ведуча заходу пропонує центрівчанам спільно створити

фотоколаж. Директорка ЦДЮТ Оксана Клірішенко клеїть по центру великого квадратного панно табличку «Позашкілля єдне». По обидва боки від майбутнього фотоколажу — столи, на яких фотографії гуртківців. Діти по черзі підходять до столів, шукають себе на фото і клеять на панно. Наймолодшим допомагають батьки. Чимало фотографій залишається, адже до Дня позашкілля змогли долучитися не всі центрівчани. Тож дівчата з гуртка «Leaders» завершують фотоколаж, доклеюючи світлини тих дітей, хто не прийшов.

Настав знову час для танців. Центрівчани разом із Тетяною

Наприкінці заходу діти разом із батьками поласували шоколадним тортом, який спекла керівник кулінарного гуртка

Фабіцькою роблять ще одну веселу руханку, після якої на дітей чекав іще один сюрприз — хлопчикам та дівчаткам роздали різнокольорові повітряні кульки та стрічки. Діти надували кульки, гралися ними і трохі бешкетували.

Поки решта надувають повітряні кульки, Віка Бондарчук та Віка Петриченко працюють за мольбертами поруч із вестибюлем. Дівчата — однокласниці, вони навчаються у четвертому класі ліцею №1 і відвідують гурток Арт-Студія в Центрі дитячої та юнацької творчості.

— Нам дозволили малювати все, що захочемо, — каже Віка

День позашкілля видався цікавим. Діти весело і гамірно провели час

Бондарчук. — Я малюю котика.

Муркотун, якого зображає Віка на папері, сірого кольору. Він буде в оточенні снігу.

— А в тебе вдома є котик? — запитуємо дівчинку.

— Був, але зараз немає, бо його хтось вкрав десь три чи два дні тому, — відповідає Віка. — Але в бабусі ми вже забронювали руденького котика.

— Ви вже придумали, як його назвете?

— Ні, я ще думаю, — відповідає Віка Бондарчук.

— А що ти малюєш? — запитуємо Віку Петриченко, яка сидить поруч.

— Я малюю захід сонця, — відповідає дівчинка і показує на телефоні картинку, яку вибрала як зразок.

Тим часом у вестибюлі дітей запрошують стати в коло.

— Зараз у нас буде солодкий подаруночок для кожного з вас, — каже Тетяна Фабіцька.

— Ви солодке любите? — запитує Світлана Гуменюк, керівник гуртка «Сувенір».

— Так! — в один голос відповідають діти.

— А що саме?

— Торт, — хором кажуть центрівчани.

— А який?

— Шоколадний! — вигукують хлопчики з дівчатками.

Винесли шоколадний торт, який спекла Ірина Дятлова, керівник гуртка «Веселий кулінар». Діти частувалися смачною випічкою. Пригостили і батьків.

— Ми вам бажаємо солодкого навчального творчого року в нашому центрі, — каже наостанок Тетяна Фабіцька.

Ще не всі футболісти ходять до школи, а вже вправно володіють м'ячем

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У суботу, 28-го вересня, у Махнівці проходив відкритий турнір з футболу серед дітей 2017–2018 р.н. Присвячені змагання були Дню фізичної культури і спорту, Дню захисників і захисниць України та Дню українського козацтва.

У турнірі взяли участь 6 команд: «Колос» (Махнівка), «Промінь» (Глухівці), ФК Гнівань, Бердичів-1, Бердичів-2 та ФК Самгородок.

Спочатку шість команд були розділені на дві групи по три

команди в кожній. Вони провели ігри за коловою системою. У великому фіналі команди, які зайняли в групах треті місця, змагалися за 5–6 місце. Футболісти ФК Самгородок перемогли «Промінь» і зайняли 5-те місце.

Третє-четверте місце розіграли між собою вихованці тренера Юрія Жули. Перша команда з Бердичева перемогла «Бердичів-2» і стала володарем бронзових медалей.

У грі за перемогу зустрілися ФК «Гнівань» та «Колос» (Махнівка). На радість батьків маленьких спортсменів і місцевих

вболівальників команда «Колос» Махнівка виборола золоті нагороди, а футболісти з Гнівані були нагороджені грамотами за друге місце і срібними нагородами.

Весь турнір був захоплюючим і видовищним, адже частина дітей ще не ходять до школи, а вже навчилися вправно володіти м'ячем. Крім нагород за зайняте місце, команди отримали заохочувальний приз від місцевої кондитерської фабрики у вигляді солодких напоїв та кондитерських виробів. Організатори змагань передбачили призи для кращих гравців турніру кожної з команд.

БЛАГОДІЙНИЙ КОНЦЕРТ ОБ'ЄДНАВ ПІСНЕЮ ТРИ ПОКОЛІННЯ

Мистецтво ■ До Дня людей похилого віку в міському будинку культури відбувся концерт. На сцену вийшли народний аматорський хор «Прометей», професійний концертний співак Сергій Гарнага та ансамбль міського будинку культури «Перлина». Не лише слухали пісні, а й приймали вітання та донатили на дрон для наших захисників

ОЛЕНА УДВУД

Нещодавно ми розповідали про народний аматорський хор ветеранів «Прометей», який на сцені вже чотири десятки років. У серпні ми завітали на репетицію колективу. Тоді хористи саме готувалися виступити на День людей похилого віку, який відзначається 1 жовтня. Концерт під назвою «Пісня єднає», приурочений до свята, відбувся у п'ятницю, 27 вересня. У залі міського будинку культури зібралися глядачі.

— Перед тим, як почати нашу концертну програму, ми хочемо поділитися з вами гарними новинами, — сказала ведуча Ольга Безпалько. — Разом із вами спільними зусиллями ми передали для наших захисників п'ять дронів. На нашій сторінці у фейсбук ви могли бачити відеоподяку військовослужбовця, опубліковану кілька днів тому. Подяку кожному з вас.

Із залу залунали гучні оплески. — Сотні, тисячі хлопців та дівчат знаходяться у надлюдських умовах, але продовжують стояти, захищати нашу державу, нас

з вами, — продовжила ведуча. — А ми завдяки їм насправді так багато сьогодні маємо: відносно спокійні ранки, можливість прийти на роботу, бачитися з друзями, обіймати рідних, зустрічати новий день під теплою ковдрою. А хтось із наших воїнів таких для нас з вами звичних речей не бачили місяцями, роками. Тому сьогодні, як і під час кожного мистецького заходу, який проходить у нашому місті, ми розмістили скриньки для ваших донатів. Відкрито збір на шостий дрон.

На сцену запросили народний аматорський хор ветеранів праці «Прометей» разом із керівником Валентиною Гарнагою. Колектив заспівав «Сини України». Звучали не лише патріотичні, а й народні пісні. Одну з таких композицій — «Гарний козак, гарний» — хор виконав спільно із Сергієм Гарнагою, професійним концертним співаком, лауреатом міжнародних конкурсів.

Перша частина концерту дійшла до завершення. Хористи «Прометей» пішли за лаштунки, а на сцену вийшла начальниця Управління соціальної політики Ірина Павлюк.

— Хочу вас привітати з Днем людей похилого віку, — сказала Павлюк. — Колись таких людей називали пенсіонерами, але це, передовсім, люди з активною позицією, які мають життєвий досвід, багато за плечима, їм є чим поділитися з молодим поколінням. Вони своїм прикладом показують нам, що життя триває, що треба боротися, не зупинятися, ставити собі цілі. Вони активні, вони виступають, вони волонтерять, плетуть сітки і я дуже пишаюся, що в нас у громаді є такий осередок людей похилого віку.

Ансамбль «Прометей» привітали Подякою від Козятинської

Грамотами нагородили учасників ансамблю «Прометей» та волонтерів, які плетуть маскувальні сітки

міської ради. Також грамотами та матеріальними винагородами нагородили учасників колективу Ніну Тігарчук, Євгенію Скомарівську, Руслану Швець, Ольгу Дітріх, Леоніда Ящука та Марію Сікалюк, хористку «Прометей» та волонтерку Валентину Наумову, а також волонтерів, які плетуть маскувальні сітки для наших воїнів Лідію Барсук, Аллу Бугайчук, Наталію Осьмірко, Галину Поліщук, Марію Піхновську, Клавдію Саласюк, Ірину Чазову, Галину Фалатюк, Людмилу Левчук, Ларису Дудченко, Наталію Мар'янчик, Тамару Суркову та Світлану Корніак.

Другу частину концерту продовжив Сергій Гарнага. Співак

Одну з пісень «Прометей» виконав із Сергієм Гарнагою. Він — професійний концертний співак

Завершив концертну програму номер ансамблю «Перлина». Керівник Тетяна Коломієць

виконав відомі пісні української естради: «У Карпатах ходить осінь» та «Марічка». По тому на сцені знову з'явилися учасниці народного аматорського хору ветеранів «Прометей». Ансамбль виконав пісню «Їхав козак полем». Хористки не лише співали, а й пританцювали.

Учасниці «Прометей» пішли за лаштунки і на сцену знову по-

кликали Сергія Гарнагу. Співак виконав не лише українські, а й італійські пісні: Сергій заспівав «Пам'яті Карузо» — композицію, присвячену відомому італійському оперному співаку Енріко Карузо.

Завершили концертну програму наймолодші учасники — ансамбль «Перлина» (керівник Тетяна Коломієць). Юні співаки заспівали «Серце Україна».

РЕКЛАМА

520492

**ОКЕЙ
99.5 FM**

Нова хвиля!

Вінницька
ІТ-Академія

**Бакалавр
Комп'ютерних
наук**

Стань айтшником рівня Middle

☎ 067-431-19-21

Роботу в ІТ
Гарантовано!

НА ПОКРОВУ ВІДКРИЛИ АЛЕЮ ПАМ'ЯТІ «ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ»

Пам'ятаємо ■ У перший день жовтня, на свято Покрови, на території Сестринівської гімназії відкрили Алею пам'яті п'яти Героям, які навчалися в місцевій школі і віддали свої життя за Україну і за наш спокій

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

На подвір'ї Сестринівської гімназії пройшов мітинг-реквієм. Відкрили його віршованим твором Оксана Слободяник та Леся Дуник:

Здрагаються від вибухів окопи, тримають хлопці міцно рубезі.

Йдуть на небо героїчно роти, йдуть на небо кращі сини.

Як шкода тих, кого забрали небеса, кого війна в безсмертні списки записала.

Хай згасла свічка, та пам'ять не згас,

бо нас вони життям від смерті захищали.

— Про втрати завжди говорити важко, але коли із життя йдуть зовсім молоді, то говорити про них боляче вдвічі. Шановні матері, дружини, діти, родичі, друзі, гості, сьогодні ми зібралися разом, щоб вкотре вшанувати пам'ять випускників нашої школи, — сказала Леся Диник і назвала загиблих Героїв: Дмитро Шкабура, Дмитро Лавровський,

Сергій Левицький, Сергія Папарук та Олександр Станішевський.

Героїв пом'янули хвилиною мовчання, а коли стали нагадувати їх біографію, виходили учні гімназії з запаленими лампадками. Усі 5 лампадок були передані родинам загиблих захисників України.

Почесне право відкрити Алею пам'яті «Герої не вмирають» було надано рідним воїнів. До освячення Алеї пам'яті запросили отця Романа Масиру та Івана Дуника.

На заході пам'яті були присутні воїни-сестринівчани, які з перших днів війни тримають рубезі України та мирне небо над нами. Володимир Хомичу, Олександр Денисюку та Денису Ясінському вєдучі надали слово після освячення Алеї пам'яті.

— Війна — це страшно і ми її не кликали, але коли вона прийшла, то у нас іншого шляху немає, ніж вигнати окупанта країни, агресора з нашої землі, — казав Володимир Хомич. Двоє інших хлопців у формі були, як і Володимир не дуже говіркими. Значно

краще у них виходить «говорити» з ворогом на полі бою, про що свідчать їхні нагороди. Після слова від мікрофона Володимир, Олександр і Денис пішли до Алеї пам'яті і віддали військову честь загиблим Героям.

На мітингу пам'яті були гості з міста. Міський голова Тетяна Єрмолаєва, депутат Козятинської міської ради Олександр Шумський та начальник управління освіти і спорту Інна Мадей.

Міський голова висловила співчуття родинам загиблих, подякувала небесним янголам, сказала, що війна — це дійсно страшно і всі для перемоги повинні робити значно більше, ніж робили

«Але точно знаю, що в день, коли наша Перемога таки прийде, ми всі будемо плакати і мовчати. Мовчати і плакати»

до цього.

Якою буде наша перемога, знають вчителі навчального закладу.

— Здається, я знаю, якою буде наша перемога, а вона точно буде.

— Питання лише часу і ціни. На жаль, вже дуже страшної ціни.

— Я не знаю, що нас чекає попереду.

— Я не знаю, скільки найкращих людей ще мають загинути, доки згине росія.

— Але точно знаю, що в день, коли наша Перемога таки прийде,

На заході пам'яті були присутні воїни-сестринівчани. Вони схиляли голови в пам'ять про земляків, які віддали життя за Україну

П'ять запалених лампадок діти передали родинам загиблих воїнів. Вічна пам'ять Героям

ми всі будемо плакати і мовчати. Мовчати і плакати.

— І дякувати, дякувати, дякувати тим, хто повернеться.

— І тим, хто став янголом навіки, — казала по черзі вчителі. Ведучі оголосили про закриття

мітингу, а родини загиблих воїнів ще раз пішли до портретів Героїв. Хто ставив надійніше лампадку, хто міцніше прив'язував до каркасу конструкції банера квіти в горщиках, хто просто схилив голову над портретом дорогої людини.

У ліцеї №7 відкрили Алею пам'яті

АНАСТАСІЯ КВІТКА

30 вересня, напередодні Дня захисника та захисниць України у Козятинському ліцеї № 7 відкрили Алею пам'яті загиблим Героям-випускникам.

На відкриття запросили родини загиблих воїнів.

На сторінці навчального закладу опублікували фото із заходу.

«Вони пішли... не попрощались... Не обняли батьків, дітей, дружин. Тихенко в небо піднімались. А сльози капали з хмарин... Ми з вдячністю і шаную схиляємо голови перед світлою пам'яттю наших Героїв, наших Воїнів, наших Захисників, які віддали найдорожче — своє життя за Україну, за кожного з нас», — пишуть у ліцеї № 7.

Живі, допоки пам'ятаємо. У молитві згадали 140 воїнів

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Уже третій рік поспіль напередодні Дня захисників і захисниць України біля Алеї Слави загиблих воїнів проходить мітинг пам'яті Героїв. Його організують родини загиблих воїнів. Зустріч запланували на 30 вересня о 18.00. За хвилин 20 до початку заходу мама загиблого воїна Артура Венжика пані Альона з сестрою «Амура», загиблого Василя Пирогова Катериною Коваль роздавали родинам лампадки. З кожною хвилиною біля Алеї Слави ставало все більше людей. А на 18-ту годину рідних, близьких, родичів, представників влади, друзів, знайомих Героїв разом із духовенством зібралося близько 90,

серед них — син загиблого воїна 4-річний Даня.

У молитві за воїнами небесного війська взяли участь капелан місцевої військової частини отець Олександр, настоятель храму Святого Пророка Іллі отець Роман, настоятель храму Покрови Пресвятої Богородиці отець Василь та священник української Греко-Католицької церкви Антон Борис.

Священники молились за душі небесних воїнів. Були озвучені двічі імена 140 героїв: 22 загиблих з 2014-го року і 118 захисників України від початку повномасштабного російського вторгнення.

По завершенні молитви до присутніх звернувся благочинний Вінницько-Тулчинської

епархії митрофорний протоієрей Роман Масира.

Він у своєму слові нагадав, якою ціною здобувається наш спокій, і закликав присутніх бути гідними пам'яті Героїв, щоб не тільки ми їх вічно пам'ятали, а й забезпечили пам'ять про них наступним поколінням.

Завершився мітинг пам'яті покладанням до портретів воїнів лампадок і живих квітів.

БЛОГ

ЗОЯ ВІЛЬЧИНСЬКА,
ІСТОРИКІНЯ

Тривалий час побувала думка, що першим навчальним закладом у Козятині була школа № 2. Однак першим навчальним закладом нашого міста стало залізничне училище. Питання про його відкриття постало вже через два роки після появи містечка. Це був 1876 рік. Тоді з'явилось рішення керівництва Києво-Брестської залізниці про відкриття перших трьох залізничних училищ у Києві, Здолбунові та Козятині.

Училище планували відкрити в 1876-му, про що свідчить відповідний наказ по залізниці від 12 серпня 1876 року за № 150, але відкрилося воно лише через два роки, у 1878-му. Спочатку це було однокласне приходське училище 4-го розряду. Кількість учнів не мала перевищувати 60 осіб. Але вже в перший рік на навчання вступило 63 учні: 35 хлопчиків та 28 дівчат. Навчання було безкоштовне, лише на утримання бібліотеки і користування підручниками платили чверть рубля щомісяця, всі інші витрати брала на себе залізниця.

Для такої обмеженої кількості учнів спочатку не передбачали будувати нове приміщення, тому під училище керівництво залізниці виділило кам'яне двоповерхове житлове приміщення, що розташовувалося на території

залізничної колонії на Алейці. Так півтора століття тому називали козятинчани сучасну вулицю Винниченка.

Упорядкуванням училища на станції Козятин, а також у Києві та Здолбунові займався штабс-капітан у відставці Микола Данилевський. Він завідував господарською частиною. За плідну працю його нагородили орденом. Про це свідчить клопотання до Товариства Південно-Західних залізниць. У цьому документі вказано, що училище на станції Козятин було парафіяльним. Тобто училище на початку свого функціонування було церковно-приходським.

Цитую випуску зі звіту «Про стан початкових училищ і технічних училищ, які утримуються за рахунок Товариства Південно-Західних залізниць»:

«Козятинське училище на станції Козятин Київської губернії Бердичівського повіту розташоване у двоповерховому кам'яному будинку. Розташування кімнат верхнього поверху та призначення їх таке ж саме, як і в Київському училищі. На нижньому ж поверсі, крім квартир завідуючого училищем, вчительки та служителів, є дві кімнати для людей, які приїжджають в училище в справах навчання з боку Міністерства Народної Освіти або залізничної адміністрації. На подвір'ї училища розведено невеликий садок. Училище відкрито у першій половині квітня 1878 року».

Зовсім скоро стало зрозумілим, що однокласне залізничне училище не може забезпечити потребу всіх охочих навчатися. Це питання у 1882 році порушували як залізничні службовці,

так і вся Козятинська громада. Розглядали два варіанти: або реорганізувати вже існуюче училище і перетворити його з однокласного в двокласне, або відкрити в містечку ще одне однокласне училище від Міністерства народної освіти. У 1882 році місцевий поміщик Мар'ян Лехно-Васютинський, який вважається засновником сучасного Козятина, безкоштовно віддав під будівництво училища свою землю. Цитуємо дарчу:

«У зв'язку з поширенням народної освіти для загального блага я, власник села Козятин, Київської губернії Бердичівського району, зі свого володіння визначаю будівництво для цієї мети будинку, безоплатного для селян села Козятина і їх нащадків земельної ділянки площею 1200 сажнів квадратних (0,5 гектара — авт.), що

складається в межах затвердженого Урядом місцевого плану на ділянці від маєтку селянина Карла Стефанського, визначаючи довжину по межі зазначеного маєтку і ширину 15 сажнів в напрямку станції з обмеженням, що якщо в будинку, призначеному для школи, селяни мали намір зайнятися торгівлею алкоголем або якимись промисловими підприємствами, або здали його в оренду для проживання, то цей документ втрачає свою юридичну силу і дана земля без спору переходить у володіння моє або моїх спадкоємців».

І хоча ця перша спроба не призвела до зміни статусу навчального закладу, але вона сприяла появі в Козятині ще одного однокласного початкового народного училища — сучасної школи № 2.

Живе й працює для людей...

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Традиційно у першу неділю жовтня ми відзначаємо День працівників освіти. Цього дня з побажаннями та словами вдячності звертаються до педагогів.

«Школо, школо! Вулиця дитяча. Ну а діти, як бджолиний рій.

Вчать тут і йдуть сюди терпляче. І беруть початок з нього свій».

«Школа моя, радість моя, невпізнанною зробили тебе роки... Та все ж ти така рідна, світла, дорога. Бо ти — колиска, ти — гавань, ти — рідний дім великої дружної сім'ї.

Сьогодні твої коридори ніби ширші, а класи — світліші. Та так воно дійсно і є, бо тут усе по-новому: і інтер'єр, і дух новітніх технологій, і комп'ютерний клас, і бібліотека, і оснащені кабінети, і затишна їдальня. Одне тільки тут залишилося таким, як і майже 100 років тому: великий, дружний, працьовитий і

творчо мислячий колектив учителів, батьків і учнів. Це — сім'я, у якої і радощі, і невдачі — навпіл. Це колектив-шукач, який прагне до всього нового, прогресивного», — такі слова говорять про свою Альма-матер, гімназію № 9 її учні і педагогічний колектив навчального закладу.

З лютого 2008 року очолює цей колектив Олег Заїчка.

— Який він, ваш директор? — запитуємо.

— Людяний, чуйний, справедливий, невтомний. Він господар, він на своєму місці, — розповідають у колективі. — Так, мабуть, розпорядилася доля, що не було жодного директора, який би хоч що-небудь та не будував — це для 9 школи аксіома. Не стала виключенням з правил ця істина і для Олега Заїчка.

За 16 років разом із колективом побудовано центральний вхід старого приміщення школи; замінено вікна, двері; проведено сучасний ремонт у навчальних

кабінетах та в коридорах закладу; проведено реконструкцію харчоблоку, облаштовано внутрішню вбиральню; шляхом реконструкції створено актову залу; облаштовано плитку на подвір'ї; замінено частину огорожі та труби для теплопостачання, встановлено новий котел.

Ніхто не вірив, що ми відкриємо дитячий підрозділ «Краплинка».

— У вересні 2022 року наш садочок прийняв перших відвідувачів.

У 2023 році за літо побудували дитячий майданчик і ця ідея належить саме нашому директору, кажуть, далі буде...

— За сильним лідером хочеться йти, адже він уміє надихати, — зазначила Лариса Матейчук. — А знаєте, що надихає найсильніше? Коли людина вірить у свій колектив, у свою справу і горить нею. Кажуть, хороший не той керівник, якого бояться підлеглі, а той, якого вони бояться підвести. А ми і не підведемо.

з доставкою по області

ЦЕМЕНТ В МІШКАХ ТА НАСИПОМ,
Машинами та вагонами

БУДМАТЕРІАЛИ В АСОРИМЕНТІ

ЗОДЧИЙ ZODCHIY.COM.UA

М.ВІНИНЦЯ, ВУЛ. М.ЗЕРОВА, 15 (067) 430-64-96
М. ГАЙСИН, ВУЛ. СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ, 9 (067) 256-74-00

ПРОДАМ ДРОВА
(граб, ясен, дуб)
рубані

063-398-67-27, 096-216-52-40

ПрАТ "Козятинхліб" запрошує на роботу

► **ВОДІЯ КАТЕГОРІЇ ВС**
► **КОМІРНИКА ЕКСПЕДИЦІЇ**
► **ВАНТАЖНИКА**

Навчання на виробництві

067-31-40-156

Потрібні працівники на елеватор!!!

СЛЮСАР РЕМОНТНИК
ЕЛЕКТРИК
МАШИНІСТ ТЕПЛОВОЗУ
АПАРАТНИК ОБРОБЛЕННЯ ЗЕРНА

Зернокомплекс «Сиваш»
м. Козятин, Довженка, 12

067-69-22-550

РОБОТА

□ На роботу запрошується зубний технік. 063-894-07-83, 098-528-69-31

□ Магазин сучасної техніки «VOLTI» в пошуках амбіційних та енергійних людей якщо це про тебе, чекаємо дзвінка або приходу особисто «VOLTI» більше ніж робота, вул. Незалежності, 39 (в приміщенні Укрпошти). 063-361-74-77

НАКРИТТЯ НА КРИНИЦІ
Чистимо та поглиблюємо криниці
Копасмо вигрібні ями

Доставка кілець

068-564-10-90

ДОСТАВКА ДО 8 ТОНН САМОСКИД

- ПІСОК - ЩЕБІНЬ - ВІДСІВ
- БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІАЛИ

063-280-25-46, 067-476-53-44

ВАНТАЖНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ
по місту та на відстань 50 км

БУС
ВАНТАЖОПІДЙОМНІСТЮ
2 ТОНН

098-80-40-400
093-40-80-400

РЕМОНТ ТА ПОСЛУГИ

□ Виконуємо будівельні роботи різного типу. 093-817-40-91

□ Порізка дерев, дров. 063-35-95-794

□ Різу дрова, зрізаю аварійні дерева. 096-59-44-770

□ Якісно роблю шпаклівку, штукатурку, відкоси та малярні роботи. 097-816-97-62

□ Вулики на 28 рамок. Парову алюмінієву воско-топку. 068-606-42-82

□ Доріжки нові недорого, клітка для папуг, шафу-купе, шафа подвійна, комп'ютер в комплекті, клітка для папуг кольорова. 097-643-40-14

ПРОДАЖ СВІЙСЬКИХ ТВАРИН

□ Продам молочну корову, молоко добре, можна з телям. 097-793-55-95

□ Продам козочку 6 місяців, с. Журбинці. 067-949-60-30

□ Продам поросята малі. 098-675-39-22

□ Поросята малі «Петрен» с. Білопілья. 067-977-38-36

□ Продам малих поросят. 063-829-26-41, 063-319-56-95

□ Продам поросята малі вагою 15 кг. 063-308-25-58

□ Продам поросята. 097-704-97-81

□ Пшеницю 068-099-30-27

□ Зерно пшениці. 067-433-22-10 Людмила Михайлівна

□ Картоплю молока. 063-675-93-04, 063-675-93-80

□ Картоплю. 063-392-94-22

□ Тюнер новий - 300 грн., плита панель «Ардо» б/в в гарному стані - 3500 грн., пилосос м'який «То-мас» б/в. - 2500 грн. 097-328-48-83, 063-021-52-71

□ Швейну професійну безпосадочну машинку «Сінгер» в сборі та мотори окремо, петельну машинку «Мінерва», молот. 093-058-78-43

□ М'яку картоплю 063-659-84-34, 063-675-93-80

□ Душова кабіна, кольоровий телевізор. 067-7607-497

□ Контейнер 5 т. на Плановому, самовивіз. 093-800-66-77

□ Тюки соломи, ячмінки, пшеничні. 098-587-31-69, 067-429-73-29

ПРИЙОМ ЧОРНОГО та КОЛЬОРОВОГО МЕТАЛОБРУХТУ

Понеділок - субота 8:30 - 17:00
Неділя по домовленості

098-804-04-00
093-408-04-00
095-431-05-31

м. Козятин, вул. Подільська, 159

ПРОДАВЕЦЬ

м. Козятин ТОВ ТД «БІЛОЗГАР»

♦ Офіційне працевлаштування ♦ Оплата лікарняних та відпусток
♦ Графік тиждень через тиждень пн-сб з 8:00-20:00,нд з 8:00-19:00
♦ Вимоги: висока комунікабельність та навички продажу

Телефонуйте
+38 (067) 430-96-83 +38 (067) 432 03 25 +38 (067) 432 52 80

ПРОДАМ

□ Швейне обладнання, 2 швейні машинки та 3-х нитковий оверлок. 098-921-48-86

□ Швейну професійну безпосадочну машинку «Сінгер» в сборі та мотори окремо. 093-058-78-43

Передплати газету RIA Козятин онлайн на сайті Укрпошти

• Швидко та без черг
• Сплачує картою або за реквізитами

peredplata.ukrposhta.ua

РОБОТА В ОХОРОНІ

На постійну роботу
потрібні чоловіки та жінки

З/П 350-700 грн/змінна без затримок

067-46-27-012
067-46-27-011

ПЕРЕДПЛАЧУЙ ГАЗЕТУ RIA Козятин

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ

1 місяць – 58.00 грн | 6 місяців – 438.00 грн
3 місяці – 174.00 грн | 12 місяців – 696.00 грн

Вартість послуги Укрпошти по оформленні передплати – 15.00 грн

□ Будинок на два власника, газове опалення, міський водопровід, каналізація, зем. ділянка 11 сот., госп. будівлі, будинок можна використати під медичний центр, аптеку. 067-966-05-48

□ Млин, гранулятор, січкарню, теребілку качанів здорову продуктивну, циркулярку, корморізку, усе з трьох фазними моторами. 096-439-84-27

□ Велосипед для хлопчика 5-7 років, диван. 097-239-00-03

□ Гарбузи, картоплю насінєву. 097-933-39-32

□ Клітки-сітки для кролів чи нутрій, килими, килимові доріжки, цегла полуторна силікатна, магнітола Panasonic. 097-634-00-43

□ Картоплю молока. 096-348-79-67

□ Січкарню недорого. 063-181-02-09

□ Металошукач новий в упаковці - 1000 грн., балон газовий. 073-127-13-26

□ Продам гній-перегній. 097-793-55-95

□ Пилосос новий, недорого. 067-906-98-59

□ Картоплю молока. 097-409-57-27

□ Слуховий апарат новий, в використанні не був, з гарантією та запасними батарейками. 063-347-91-15

□ Пшеницю, солому в тюках. 067-745-69-92

□ Вулики б/в, дошки не кантовані, тарілки закусочні та для нарізки. 093-849-93-36

□ Банки 3 л. - 15 шт., 1 л. - 20 шт., картоплю дрібну 7 відер, костюми робочі х/б. 093-849-93-36

□ Картоплю велику, мілку, буряк кормовий, цибулю, часник, можлива доставка. 097-354-76-54

□ Картоплю молока 40 відер, картоплю велику, м. Козятин, вул. Єдності, біля училища. 096-094-45-09

□ Хризантеми шаровидні великі кущі різних кольорів 70 грн/кущ, гарбузи у великій кількості 1 грн/кг., картоплесажалку модернізовану під мотоблок, сидіння від легкового авто на мотоблок, або віз. 097-255-51-60

□ Картоплю дрібну. 093-485-06-41

□ Картоплю дрібну. 063-190-46-76

□ Гарбузи моркву буряк кормовий буряк столовий насінєву картоплю. 096-612-95-89

□ Пшеницю 1500 кг., кукурудзу 1500 кг., молот, труби залізні 50 мм x 1,80 x 2 м., трубу асбест 1,80 x 100 мм. 068-174-51-79

□ Гній, перегній с. Іванківці. 068-732-17-40

□ Моркву, 1 кг/15 грн. 093-375-06-60, 096-644-40-35

□ Гарбузи, картоплю молока, буряк кормовий. 093-409-34-54, 096-063-05-51

□ Пальто жіноче, тепле, сучасне з капюшоном 56-58., електроконвектор «Термія» 1,5 квт в робочому стані. 063-593-09-47

Побачимось у іншому світі з Ковальчуком Валентином

Ким він був? У першу чергу світлою Людиною, а також — військовий, який забезпечував нашу безпеку з 2015 по 2023, фермер, яскравий поціновувач природи, спортсмен, батя та, звісно, друг.

Як він загинув? 26 серпня у віці 48 років при загадкових обставинах у приємному місці біля села Сестринівка.

Що буде далі? Ми вшануємо його пам'ять на 40 день після смерті у п'ятницю, 4 жовтня.

Ми сміємося з влади, ухвалюємо рішення, віримо в закінчення війни, продовжуємо жити та народжувати! Слава Україні! Слава цьому дню, коли ми проживаємо приємні та трагічні моменти! Разом ми — сила!

Пішов з життя коханий чоловік, тато, дідусь

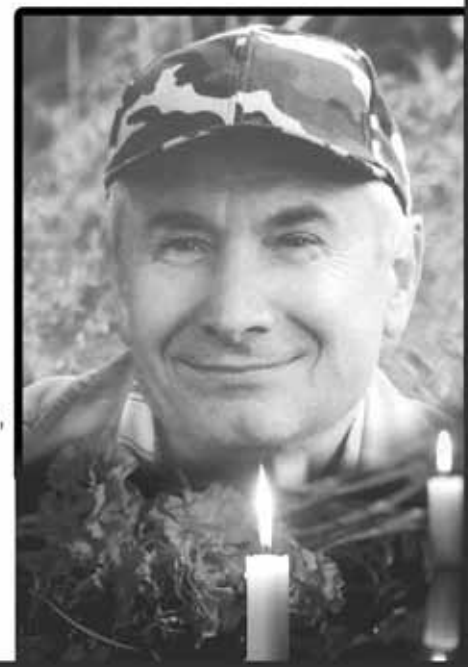
Володимир Сергійович Черешнюк

Ти чесно жив, любив життя,
І ось пішов у небуття.
Та залишив ти світлу пам'ять,
І вічно будеш, любий, з нами.
Сльозу витираємо і тебе пам'ятаємо,
Для нас ти навіки дорогий.
Ти навіки залишишся в наших серцях.

Вічно сумуючі: дружина, діти, онук

Дякуємо всім рідним, кумам, друзям, сусідам,
знайомим та співробітникам у похованні
дорогої нам людини.
Низький всім уклін.

Сім'я покійного

НЕРУХОМІСТЬ

□ Частина будинку 76 кв., в центрі, з сучасним ремонтом, душ, туалет в будинку, присадибна ділянка, відокремлене подвір'я, 26 тис. у.о. 073-060-45-75

□ 1-кімн. квартиру на 1-му поверсі в центрі міста, зручне розташування, можливо під бізнес. 063-289-28-20

□ Частина будинку з усіма зручностями, євроремонт, госп. будівлі, гараж, погріб, 90 сот. землі. 093-697-64-50

□ 1-кімн. кв., р-н ПРБ, вул. Захисників України 69, без ремонту. 093-890-90-37

□ 2-кімн. кв., 4/5, 44 кв. м., середня, теплий будинок. 063-385-82-02

□ Будинок 70 кв. м., без ремонту, с. Козятин, вул. Гончарова 1, 18 сот. земельна ділянка. 093-013-27-88

□ Будинок с. Козятин, госп. будівлі, криниця на подвір'ї, газове та пічне опалення, 24 сот. землі. 098-520-43-79

□ Частину будинку, потребує ремонту, вул. Стуса, центр, дві кімнати, веранда, кладовка, пічне опалення, гараж метал. 3,5 x 6 м., сарай, погріб, криниця. 068-548-59-98, 093-632-24-12

□ Будинок 60 кв. м., гараж, сарай, літня кухня, 6 сот., криниця, газ+пічне опалення, вул. Отця Олександра 68. 097-603-03-63

□ Гараж в кооп. «Жигулі». 096-775-98-74

□ Дачну ділянку 8,5 сот., в кооп. «Ветеран». 063-

292-64-86

□ 3-кімн. кв., 109,6 кв. м., інд. опал., кімнати роздільні, житловий стан. 068-041-23-86

□ 2-кімн. кв., 1/1 з усіма зручностями, потребує ремонту, сарай, невеличка ділянка землі. 098-040-07-26

□ Земельну ділянку 6 сот., центр. 063-392-93-20

□ Земельну ділянку 24 сот., с. Журбинці, вул. Центральна 26. 067-949-60-30

□ Земельну ділянку вул. Космонавтів 7, 45 сот. землі. 096-439-84-27

□ Будинок вул. Слобода 43, с. Журбинці, зем. ділянка 29 сот., вода, госп. будівлі. 096-439-84-27

□ Гараж в кооперативі «Жигулі». 093-573-03-95

□ Будинок с. Козятин, вул. Центральна 47, зем. ділянка 15 сот., тягнеться до ставу. 093-849-93-36

□ Будинок 60 кв. м., СМТ Глухівці вул. Прибережна 5, біля ставка, 10 сот землі, з усіма зручностями, газ+пічне опалення, гараж, сарай, погріб. 063-412-33-17

□ 1-кімн. кв., 36,6 кв. м., р-н ПРБ, новий євроремонт. 093-636-68-57

□ Будинок 70 кв. м., с. Кордишівка, вул. Джерельна з усіма зручностями, госп. будівлі, 40 сот. землі, молодий сад, гараж, два погребя, поруч ставок, можливий обмін. 097-705-20-68

□ 2-кімн. кв., 3/4, центр міста, 44,2 кв. м., в задовільному стані без ремонту, частково з меблями. 063-398-58-37

□ Будинок з госп. будівлями, ділянка 18 сот. 099-177-44-87, 095-074-90-87

□ Будинок с. Сестринівка, вул. Садова 17, 92 сот. городу, сарай, погріб, поруч газ та водопровід. 098-321-74-24

□ 1-кімн. кв., на ст. Махаринці, або під дачу, город 20 сот., сарай, погріб, пічне опалення, поруч ліс. 098-321-74-24

□ Будинок м.Козятин.з с/спорудами.земельна ділянка 7соток район автостанції.всі питання за тел.981510090

□ 4-кімн. кв., 80 кв. м., центр, чешка, 4 пов., середня, інд. опал., житловий стан. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., 70 кв. м., центр, 3/9 ремонт, інд. опалення, гарне планування. 093-704-31-57

□ 1-кімн. кв., 36 кв. м., р-н АТБ, перший поверх, інд. опалення, р-н АТБ. 093-704-31-57

□ Будинок 120 кв. м., центр, євроремонт, гараж. 093-704-31-57

□ Будинок 80 кв. м., гараж, сарай, два види опалення, 7 сот. зем. ділянки, вул. Щаслива. 093-704-31-57

□ 3-кімн. кв., р-н училища 5/5 ремонт. 093-704-31-57

АВТОМОТО

□ Мотор до «Москвича 412» після ремонту, борти, дуги, тент на легковий причіп. 097-634-00-43

□ Renault Kangoo 2008 р. в. 097-021-19-64

КУПЛЮ

□ Картоплю дрібну в необмеженій кількості, можливий самовивіз. 097-793-55-95

□ Дрібну картоплю, буряк, гарбузи. 097-793-55-95

□ Картоплю велику. 067-159-28-54

РІЗНЕ

□ Здам будинок з усіма зручностями, газ, літня кухня, сарай, криниця, місце під машину, частково меблі. 063-065-45-94

□ Здам 1-кімн. кв., р-н нового училища. 073-026-55-24

□ Здам в оренду будинок, центр, 3 кімн., газифікований, вода, злив, мебльований, холодильник, телевізор, жилий стан. 096-258-75-22

□ Шукаємо доглядальницю, тиждень через тиждень з 11 до 15, оплата 3 тис. грн. 067-982-77-80 вайбер/телеграм; 098-586-57-19

□ Познайомлюсь з чоловіком від 62 до 67 років, вдова. 068-099-30-27

□ Микола 40 років шукає для сумісного життя жінку 30-43 років без шкідливих звичок, не вживаю, не палю, господар на обісці, згоден на переїзд. 073-325-66-26; 098-859-01-33

ВТРАТА ДОКУМЕНТІВ

□ Втрачено військовий квиток на ім'я Кришук Сергій Васильович вважати недійсним.

□ Втрачено додаток до диплому ТМ №11804850 від 30 червня 1999 р., Житомирського інженерно-технологічного інституту за спеціальністю «Радіотехніка» на ім'я Демчук Дмитро Віталійович вважати недійсним.

Подати оголошення в газету RIA-Козятин дуже просто!

Для розміщення оголошення в газети RIA зателефонуйте у відділ прийому оголошень. Оператори відділу допоможуть обрати рубрику, скласти текст оголошення, здійснити оплату.

✳ 067-68-78-940

☎ 093-437-22-16

📞 095-088-58-62

Вартість публікації оголошень з 1 липня 2024

□ Продам, куплю, різне — 20 грн

□ Продаж свійських тварин — 50 грн

□ Авто Мото, нерухомість — 30 грн

□ Оголошення в рамці — 80 грн

□ Втрата документів — 80 грн

□ Фотооголошення — 120

□ Виділене оголошення — 50 грн

□ Робота, ремонт та послуги — 100 грн

Години прийому оголошень:

□ пн, ср, чт, пт з 9:00 до 14:00

□ вівторок з 9:00 до 14:00
останній день подачі оголошення

□ субота і неділя - вихідний

З Днем працівників освіти!

Шановні працівники та ветерани освітянської ниви Лицею 5!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди Дня працівників освіти!

Висловлюємо вам сердечну вдячність за вашу нелегку, але дуже почесну працю, за невтомний творчий підхід, високий професіоналізм, витримку, терпіння і любов до обраної справи.

Низький уклін і вам, ветерани, за вагомий внесок у розвиток освіти.

Ваші мудрість і знання примножили найкращі традиції освітянської галузі.

Бажаємо миру, здоров'я і натхнення, вдячності і бажання надалі творити, сіяти знання та пожинати щедрий врожай.

3 повагою — профспілковий комітет лицею

ГОРОСКОП

ОВЕН
Робота вимагатиме повної концентрації, особливо в другій половині тижня, коли виникнуть складні завдання.

ТЕЛЕЦЬ
На початку тижня доведеться зіткнутися з несподіванками в професійній сфері.

БЛИЗНЮКИ
Ви можете відчувати потребу в змінах, але не поспішайте кардинально змінювати своє життя.

РАК
На роботі можуть виникнути непередбачені завдання, що потребуватимуть оперативних рішень.

ЛЕВ
Ви зможете проявити себе в нових проєктах і досягти значних результатів. Обговорення важливих справ відкриє нові перспективи.

ДІВА
Насичений тиждень з новими викликами. Зважено розставте пріоритети, щоб не пропустити важливе.

ТЕРЕЗИ
Активний тиждень, повний зустрічей і обговорень. Можливі труднощі, але завдяки дипломатичності всі конфлікти швидко владнаються.

СКОРПІОН
Тиждень розпочнеться з нових ідей та планів, які потребуватимуть ретельного опрацювання.

СТРІЛЕЦЬ
Ви відчуєте приплив енергії, що допоможе впоратися з будь-якими завданнями. Нові проєкти або ідеї, що з'являться цього тижня, виявляться перспективними.

КОЗОРІГ
Можливі несподівані перешкоди на роботі, але наполеглива праця принесе результати.

ВОДОЛІЙ
Творчі здібності допоможуть знайти нестандартні рішення для складних завдань.

РИБИ
У професійній сфері можливі несподівані пропозиції, які вимагатимуть від вас рішучості.

1 жовтня святкує свій ювілей

Ірина Сергіївна Бурлака

Шановна Ірино Сергіївно, щиро вітаємо вас з ювілеєм. Бажаємо, щоб ваше життя було наповнене чудовими подіями і повною гамою добрих відчуттів! Нехай міцне здоров'я дозволить відчувати все нові і нові враження від привітних зустрічей, подорожей і пригод. Бажаємо вам підтримки близьких, душевного спокою і багато радості!

3 повагою — педагогічний колектив

АНЕКДОТИ

— Скажіть, корінь женьшеню допомагає при імпотенції?
— Звісно! Головне — міцніше прив'язати!

Вона:
— Була в туалеті. У мене дві поділки...

Він:
— У мене в туалеті також поганий сигнал!

Дзвінок о 4 ранку:
— Алло! А у вас стадо оленів не пробігало?
Спокійна відповідь:
— А ви що, відстали?

СКАНВОРД

Туалетний фонтанчик	Піктограма	Батько в італ. мафії	Риса характеру	Фізична величина	Картина, що рухається	Північний вітер
Один із ковзанів			Рухлива частина машини		Дикорослий канат	Злидена людина
Батьківщина Бетховена	Дикрет	Любовна сцена	Птах миру	Футбольний захисник	Київський і суздальський	
Зарості в раю			Один долар (сленг)			
Частина слова	'Бензин' для коня	Спосіб збільшати популярність	Човен у народів Півночі	Економічний занепад	Блискуча шевелюра	Осінній бруд
Рід живопису	Причина дії		Мова, зрозуміла 'своїм'	Месопотамія	Порох	
Зірка сузір'я Центавр	Веселе почуття			Свиняча копалка		
				Ялонський лист		

Відповіді на сканворд, опублікований у №38 від 18 вересня

Н	М	Ж	Х
З	А	Х	І
Д	К	О	З
Б	Л	И	С
О	Е	Б	А
З	М	О	Р
М	П	А	Т
К	А	Б	А
П	О	У	К
З	Я	С	Л
Ф	А	У	Н
Л	Ш	Ш	Т
К	У	Х	О
Н	О	С	О
К	Л	А	В

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ

СУБОТА, 5 ЖОВТНЯ
20°C 16°C
13°C 14°C

НЕДІЛЯ, 6 ЖОВТНЯ
14°C 15°C
10°C 11°C

ЧЕТВЕР, 3 ЖОВТНЯ
21°C 17°C
10°C 11°C

ПОНЕДІЛОК, 7 ЖОВТНЯ
16°C 13°C
11°C 10°C

П'ЯТНИЦЯ, 4 ЖОВТНЯ
21°C 19°C
13°C 10°C

ВІВТОРОК, 8 ЖОВТНЯ
16°C 15°C
11°C 9°C